

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 13 mei 2019 uitspraak gedaan op het beroep van

....., verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de examencommissie ESE**, hierna: verweerder, van 11 februari 2019 waarbij aan appellante een sanctie is opgelegd (berisping en ongeldig verklaring van het tentamen) vanwege geconstateerde fraude bij het tentamen Economics of Health and Health Care.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft op 26 februari 2019 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 11 februari 2019. Op 16 april 2019 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 13 mei 2019. Appellante is ter zitting verschenen in het bijzijn van Verweerder werd ter zitting vertegenwoordigd door, secretaris examencommissie ESE.

II. Motivering

1. Tijdens het tentamen van bovengenoemd vak heeft een surveillant in de klep van een rekenmachine op de tafel van appellante aantekeningen aangetroffen. Het binnen handbereik hebben van aantekeningen tijdens dit tentamen was niet toegestaan. Verweerder heeft onder verwijzing naar artikel 13, derde lid, sub c jo. artikel 14, eerste lid van de Regels en Richtlijnen van de examencommissie geconcludeerd dat appellante fraude heeft gepleegd. Verweerder heeft appellante daarvoor een formele berisping gegeven en haar tentamen ongeldig verklaard. Tegen dit besluit komt appellante in beroep. Appellante merkt op dat zij zich van geen kwaad bewust is geweest. Zij heeft naar haar zeggen nooit de intentie gehad zich te bevoordelen. De aantekeningen hadden betrekking op een vak uit haar middelbare schoolperiode en geenszins op het onderhavige mastervak. Appellante betoogt dat ook de docent van het vak schriftelijk heeft bevestigd dat de aantekeningen in de klep geen verband hielden met de stof van het onderhavige tentamen. Appellante stelt dat de examiner hierdoor niet belemmerd kan zijn zich een juist oordeel te vormen over haar kennis, inzicht en vaardigheden. Appellante stelt dat verweerder geen, althans onvoldoende onderzoek heeft gedaan naar de aard, ernst en omstandigheden van de beweerde fraude en simpelweg een standaard sanctie heeft toegepast. Appellante betoogt dat nergens in de Regels en Richtlijnen van de examencommissie een standaard sanctie staat als het ongeldig verklaren van het tentamen. Verweerder heeft naar de mening van appellante gehandeld in strijd met het motiveringsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel.
2. Verweerder merkt op dat het voor de examencommissie niet relevant is of de betreffende aantekeningen van nut waren voor het tentamen of niet. Ook is niet van belang, aldus verweerder, dat appellante niet met opzet de aantekeningen op haar tafel

had liggen. Het enkele feit dat appellante de klep met aantekeningen binnen handbereik had terwijl dat niet toegestaan was, is naar de mening van verweerder voldoende om vast te stellen dat er sprake is van fraude zoals aangeduid in artikel 13, derde lid, sub c van de Regels en Richtlijnen. Indien aantekeningen die niet toegestaan zijn, worden aangetroffen bij een tentamen, is de standaardsanctie die verweerder oplegt, dat het resultaat voor het tentamen ongeldig wordt verklaard. Ook in dit geval zegt verweerder deze standaardsanctie als gevolg van staand beleid te hebben opgelegd.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

In artikel 13, eerste lid van de Regels en Richtlijnen wordt onder fraude verstaan: het handelen of nalaten van een student waardoor het voor de examinerator redelijkerwijs onmogelijk is of is geworden zich een juist oordeel te vormen over de door de student verworven kennis, inzicht en vaardigheden. Vast staat dat appellante tijdens het tentamen aantekeningen waarvan raadpleging niet was toegestaan, binnen handbereik had en daarmee een in artikel 13, derde lid, sub c van de Regels en Richtlijnen van de examencommissie gestelde regel heeft overtreden.

Niet in discussie is dat de examinerator van het vak schriftelijk heeft aangegeven dat de in de rekenmachine op de tafel van appellante aangetroffen aantekeningen niet relevant waren voor het onderhavige tentamen. Naar het oordeel van het college staat daarmee vast dat er voor de examinerator geen belemmering is geweest zich een juist oordeel te vormen over kennis, inzicht en vaardigheden van appellante. Naar het oordeel van het college kan in dat licht niet worden gesteld dat er sprake is van fraude in de zin van artikel 13, eerste lid van de Regels en Richtlijnen. Dat heeft verweerder miskend.

Een eventueel voor de gepleegde overtreding op te leggen sanctie dient proportioneel te zijn. De door verweerder opgelegde ‘standaardsanctie’ wordt niet gerechtvaardigd door de geringe ernst van de overtreding en het beroep is dan ook gegrond.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante gegrond, vernietigt de bestreden beslissing van 11 februari 2019 en draagt verweerder op om met inachtneming van de overwegingen van het college een nieuwe beslissing te nemen binnen drie weken na verzenddatum van deze uitspraak.